Sag 85/86

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
mod
Styrelsesrådet for Den europæiske Investeringsbank

»Formaliteten«

Sammendrag

Retspleje — stævning — rette sagsøgte
(EØF-traktaten, art. 180, litra b); procesreglementet, art. 38, stk. 1)

DOMSTOLENS KENDELSE
3. juli 1986 *

I sag 85/86

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Bernard Paulin og Hendrik van Lier, henholdsvis ledende konsulent og medlem af Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøger,

* Processprog: Fransk.

mod

Styrelsesrådet for Den europæiske Investeringsbank,

sagsøgt,

angående annullation af den af Bankens Styrelsesråd trufne beslutning af 30. december 1985 om postering af provenuet af den skat, som Banken indeholder i personalets vederlag og pensioner,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, O. Due, C. Kakouris, T. F. O'Higgins, F. Schockweiler og J. C. Moitinho de Almeida,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: P. Heim

vedrørende den formalitetsindsigelse, der i henhold til procesreglementets artikel 91 er fremsat af Den europæiske Investeringsbank ved Jörg Käser, direktør for Direktoratet for juridiske anliggender, som befuldmægtiget, bistået af advokat Michel Waelbroeck, Bruxelles, og med valgt adresse på Den europæiske Investeringsbanks foreløbige hovedsæde, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Luxembourg,

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse,

afsagt følgende

KENDELSE

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 21. marts 1986, har Kommissionen under påberåbelse af EØF-traktatens artikel 180, litra b), og artikel 173 anlagt sag med påstand om annullation af den af Styrelsesrådet for Den europæiske Investeringsbank trufne beslutning af 30. december 1985 om postering af provenuet af den skat, som Banken indeholder i personalets vederlag og pensioner.

2 Ved svarskrift af 17. april 1986, indgivet på vegne af Den europæiske Investeringsbank, hvis befuldmægtigede er blevet behørigt bemyndiget hertil af formanden for Direktionen, har Banken fremsat formalitetsindsigelse og i henhold til procesreglementets artikel 91 begæret, at Domstolen tager stilling til denne påstand inden realitetsbehandlingen. Til støtte herfor gør Banken gældende, at stævningen ikke opfylder en af de væsentlige betingelser i procesreglementets artikel 38, stk. 1, nemlig angivelsen af den part, imod hvem stævning er udtaget, idet den som sagsøgt anfører »Den europæiske Investeringsbank«, medens sager efter EØF-traktatens artikel 180, litra b), kun kan anlægges mod Bankens Styrelsesråd, der har truffet den beslutning, som påstås annulleret.

3 Kommissionen har påstået sagen fremmet til realitetsbehandling og til støtte herfor gjort gældende, at angivelsen i stævningen af den juridiske person, til hvis organer Styrelsesrådet hører, på ingen måde har skabt usikkerhed, hverken om sagsgenstanden eller om udstederen af den anfægtede beslutning, idet begge udtrykkeligt er nævnt i stævningen. Denne angivelse skyldes sagens forhistorie og kan på ingen måde skade sagsøgtes interesser.

4 Ifølge procesreglementets artikel 91, stk. 3, forhandles der mundtligt om den i stk. 1 nævnte begæring, medmindre Domstolen bestemmer andet, ligesom det af stk. 4 fremgår, at Domstolen træffer afgørelse vedrørende begæringen eller henskyder denne til afgørelse ved den endelige dom. I det foreliggende tilfælde finder Domstolen, at sagen er tilstrækkelig oplyst ved de skriftlige indlæg, og at spørgsmålet om rette sagsøgte af retsplejehensyn bør afgøres inden realitetsbehandlingen. Domstolen skal derfor tage stilling til formalitetsindsigelsen ved kendelse, inden den mundtlige forhandling indledes.

5 Ifølge EØF-traktatens artikel 180, litra b), har Domstolen kompetence til at afgøre tvister, som vedrører afgørelser truffet af Bankens Styrelsesråd. Enhver medlemsstat, Kommissionen og Bankens Bestyrelse kan anlægge sag på de i artikel 173 fastsatte betingelser. Det fremgår af denne bestemmelse, at sagen skal anlægges mod Bankens Styrelsesråd som et af Bankens organer og ikke mod Banken selv.

6 I det foreliggende tilfælde er Banken nævnt som sagsøgt i stævningens indledning, men der henvises udtrykkeligt til EØF-traktatens artikel 180, litra b), ligesom det i stævningens indledning gøres klart, at der nedlægges påstand om »annullation af den af Bankens Styrelsesråd trufne beslutning«. Det ses derfor klart, at sagen er anlagt mod Styrelsesrådet som Bankens relevante organ, og at stævningen opfylder kravene i procesreglementets artikel 38, stk. 1.

7 Sagen vil derfor være at tage under påkendelse, og afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagen antages til realitetsbehandling.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 3. juli 1986.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident